

ening og faar Lejlighed til at drøfte Spørgsmaalet med sine Tilhørere paa en helt anden Maade, end det kan ske ved det enkelte Foredrag. Jeg tror derfor, at Betydningen af Folkeuniversitetet ligger ikke blot i dets egen Undervisning og den stadige Paavirkning af de Tusinder af Tilhørere, som det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen) talte om, men ogsaa deri, at det ligesom sætter Niveauet op for hele vor Foredragsvirksomhed. Alle de andre Foredragsvirksomheder paavirkes deraf, adskillige af dem have ladet sig drage noget i Retning af det gennem Foredragsrækker, som vel ikke have samme Karakter, men dog en betydelig mere sammenhængende Karakter end den sædvanlige Foredragsvirksomhed. Der er her ligesom sat et Maal, mod hvilket hele vor Foredragsvirksomhed stræber op, og jeg synes ikke, vi fra Rigsdagens Side skulle paatage os Ansvaret for at slaa dette ned og bringe dansk Foredragsvirksomhed ned paa et lavere Niveau, end den har haft det sidste Aarti.

Man siger, at vi skulle spare paa alle mulige Omraader. Forfærdelig konsekvent bliver det nu ikke gennemført. Vi stemte i Gaar om Tilskuddet til Skytteforeningerne. Jeg tror, at hvis man skal sætte Tilskuddet til danske Foreninger ned, har det adskillig større Betydning for vor Udvikling, at man ikke slaar ned paa de kulturelle Omraader, men meget hellere paa denne Virksomhed, der i saa høj Grad har en fornøjelsesmæssig Karakter. Og Forholdet er jo heller ikke det, at man paa Kultusministeriets Budget ubarmhjertigt gennemfører Sparsommelighedsprincippet, Samtidig med, at man foreslaar at stryge disse 8,000 Kr., gaar man til en hel Række af Bevillinger, ogsaa Nybevillinger af rent personlig Karakter, Tilskud til den ene og den anden Person, ogsaa i nogle Tilfælde til Personer, som have mere eller mindre betydelige Pensionsydelsers fra Statens Side i Forvejen. Jeg skal ikke sige noget derimod, det er jo altid glædeligt og behageligt, naar man fra Statens og Rigsdagens Side kan gøre nogle Mennesker glade, men det synes mig ganske vist, at disse personlige Bevillinger maa ikke gives paa Bekostning af Bevillinger til almene Formaal. Det er jo glædeligt for de Mennesker, der faa dem, og det kan være tiltalende for os at yde dem, men alle ærede

Medlemmer her vide jo, at det er overmaade tilfældigt, hvem den Art af Tilskud i Virkeligheden træffer. Andre kunde med samme Ret have søgt dem og med samme Ret have faaet dem. Og i hvert Fald skiller hele den Gruppe af Bevillinger sig ud fra disse ved, at det er en Art personlige Gaver, medens man her staar overfor en Bevilling af rent almen Karakter, med almene Formaal, og det synes mig urimeligt at stryge denne Bevilling samtidig med, at man optager nye Bevillinger af den anden Karakter.

Jeg vil derfor meget anbefale at bede Finansudvalget tage under Overvejelse, om det ikke kunde tage dette Ændringsforslag tilbage. Det var jo ogsaa de to foregaaende Taleres Ønske. Og hvis Finansudvalget ikke kan tage det tilbage, vil jeg haabe, at det høje Ting vil forkaste det. Man kan maaske sige, at naar Finansudvalget staar enigt om et Ændringsforslag, er det haabøst at anbefale dets Forkastelse. Men jeg maa tilstaa, at netop Finansudvalgets Enighed giver mig noget Haab om, at vi kunne gøre det, for hvis Sagen stod saaledes, at Finansudvalget havde delt sig efter Partier, vilde jo Partiinteresserne komme i Bevægelse, og saa vilde man synes, man ikke kunde være bekendt at give den Part af Finansudvalget, som er bleven Flertal, det ubehagelige Slag. Men nu er Finansudvalgets Medlemmer saa inderligt enige, og derfor sker der ikke noget ondt ved, at et Flertal i Tinget gaar imod Finansudvalget. Jeg er ogsaa tilbøjelig til at tro, at adskillige af Finansudvalgets ærede Medlemmer ville græde med tørre Taarer, i det Øjeblik Ændringsforslaget forkastes. Jeg kan da kun anbefale, at Tinget slutter sig til den Betragtning, der er gjort gældende af det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen).

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Appel): Jeg maa takke baade det ærede Finansudvalg og det høje Tings Medlemmer for velvillig Behandling af det kultusministerielle Budget. Jeg skal ikke inklude mig paa at omtale Enkelthederne af Budgettet udover, hvad der vedrører Samraadene og de Ændringsforslag, der ere stillede af Finansudvalget.

Der er jo talt i Dag adskilligt om Statsbiblioteket i Aarhus og det Samraad,